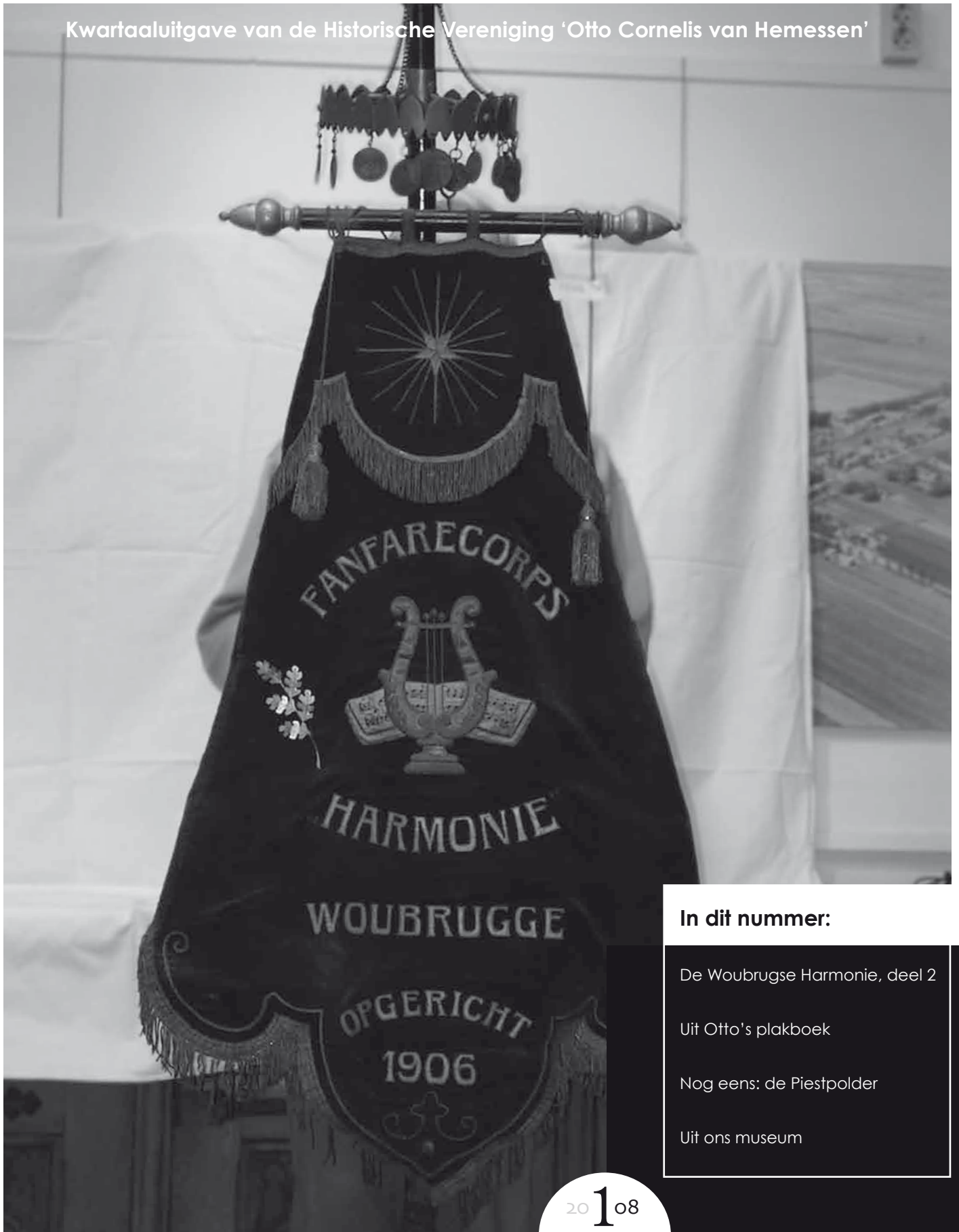

de Jacobsbladder

Kwartaaluitgave van de Historische Vereniging 'Otto Cornelis van Hemessen'

In dit nummer:

De Woubrugse Harmonie, deel 2

Uit Otto's plakboek

Nog eens: de Piestpolder

Uit ons museum

Bij de voorplaat

Fanfare vaandel

28e jaargang nr. 1, januari, februari, maart 2008

Erelid

- D. Brouwer de Koning, oud-burgemeester van Jacobsvoude
- C. Karmelk, oud-penningmeester van de vereniging

Voorzitter

- Ben Beukenholdt, Thuisweide 30, 2481 BK Woubrugge, telefoon 0172-519247

Secretaris

- Arjen Schreuder, Sterrenkroos 23, 2481 CM Woubrugge, telefoon 0172-518586

Penningmeester

- Frits Rohling, Theo Bosmanlaan 17, 2355 DA Hoogmade

Bestuursleden

- Jan de Feij, Bateweg 64, 2481 AN Woubrugge
- Nico van Hemessen, van Woudeweg 17, 2481 XM Woubrugge
- Thea Kok-Lansbergen, Emmalaan 74, 2481 BB Woubrugge, telefoon 0172-518585

Redactie

Thea Kok-Lansbergen en Arjen Schreuder
e-mail kok.lansbergen@inter.nl.net

Basisvormgeving en opmaak

Blikveld, Den Haag

Aan dit nummer werkten mee:

Henk Houtman
Henk v.d. Nagel
Rie Kammeraat

Foto's:

Familiearchief Hoekstra, Molenaar, V.d. Nagel
Archieven Aad van Mil en Jan Stigter

Op tijd opzeggen!

Wilt u – om wat voor reden dan ook – uw lidmaatschap van de Historische Vereniging niet verlengen, vergeet dan niet dit tijdig (vóór 1 december) schriftelijk te melden aan onze penningmeester: Frits Rohling, Theo Bosmanlaan 17, 2355 DA Hoogmade

•••••

Contributie

De contributie bedraagt □ 13,- per jaar; en □ 17,- voor hen die dit blad per post ontvangen. Te voldoen (bij voorkeur via de acceptgiro die u aan het begin van het jaar ontvangt) op onze rekening bij de Rabobank Kaag en Braassem nr. 35.24.14.847 t.n.v. Penningmeester Historische Vereniging 'Otto Cornelis van Hemessen', Theo Bosmanlaan 17, 2355 DA Hoogmade.

•••••

ISSN 0168-1079

© Historische Vereniging 'Otto Cornelis van Hemessen'.
Niets uit deze uitgave mag vernoemd, vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Van de voorzitter

Beste lezers,

Nu het voorjaar weer in de lucht hangt, is ook de Historische Vereniging O.C. van Hemessen weer actief. Dit nummer van de Jacobs ladder is daar een van de eerste uitingen van. Later hoort u meer over het boek (waaraan nog heel hard wordt gewerkt), de voorjaarsvergadering en de excursie. Ook in deze Jacobs ladder zijn weer veel interessante artikelen te lezen.

Zoals u bekend gaat Jacobsvoude per 1 januari 2009 fuseren met Alkemade. Het bestuur heeft redelijk veel tijd besteed aan de situatie rondom ons Gemeentemuseum. Wij willen uiteraard voorkomen dat dit culturele erfgoed verloren gaat; daarom wordt er nu een stichting opgericht teneinde dit te behouden. Onze vereniging gaat daar wellicht in participeren, samen met een aantal enthousiaste dorpsgenoten. Binnenkort willen wij onze raadsleden in het museum nader informeren en om advies vragen in deze belangrijke kwestie. Wij houden u vanzelfsprekend op de hoogte.

U bent het vast met ons eens dat de dorpen hun eigen cultuur zoveel mogelijk dienen te behouden. Ik heb wel eens meer om uw reactie gevraagd in dit soort en andere zaken. Ook nu zijn we erg benieuwd wat u ervan vindt. Laat wat van u horen!

Een mooie groet,

Ben Beukenholdt.

Vervolg roemrijke historie van muziekvereniging 'Harmonie'

Na 70 jaar échte uniformen!

Door Henk van der Nagel en Henk Houtman

In het vorige nummer zijn we begonnen met een stukje geschiedschrijving over het fanfarecorps 'Harmonie' uit Woubrugge, dat van 1906 tot 2002 voor de vrolijke noot in het dorp zorgde. Helaas moet Woubrugge het nu zonder eigen muziekkorps doen. Alleen de Blaaskapel 'Waldbrücker Musikanten', voortgekomen uit de harmonie, bestaat nog.

Henk van der Nagel, jarenlang bugel- en baritonspeler in het corps, heeft restanten van het archief 'uit de vuilcontainer' gered, zoals hij het zelf omschrijft. Aan de hand van nog beschikbaar materiaal, deels zelf verzameld, heeft hij getracht iets van geschiedschrijving op papier te zetten. In dit nummer de tweede en laatste aflevering. We pakken de draad op bij het 60-jarig bestaan.

Het twaalfde lustrum van fanfarecorps 'Harmonie' werd gevierd op 20 januari 1967 in 'Het Oude Raedthuys'. Er was eerst een drukbezochte receptie waar naast vele leden, oud-leden, vertegenwoordigers van Woubrugse verenigingen en inwoners hun felicitaties aanboden. Onze zustervereniging 'De Heerlijkheid Hoogmade', die dit jaar haar 100-jarig bestaan viert, bracht een serenade en gaf een geldbedrag voor een nieuwe mars. De vereniging heeft ook nog een aantal schriftelijke felicitaties ontvangen zoals van oud-dirigent H. van der Veld uit Leiderdorp, oud-lid Cor Verzaal uit Hoogmade, de familie Reijngoud en oud-lid W.A. de Graaf uit Amsterdam.

's Avonds gaf de muziekvereniging een jubileum-uitvoering. Voorzitter Eb Molenaar heette alle gasten welkom. Ook aan sympathieke lofspraken en geschenken ontbrak het niet. Burgemeester J.C. van Wageningen reikte de bijna 70-jarige penningmeester A.H. van Dorp een koninklijke onderscheiding uit, de eremedaille in zilver, verbonden aan de orde van Oranje-Nassau. Hij kreeg deze onderscheiding omdat hij 53 jaar lid van de 'Harmonie' was, waarvan 46 jaar in het bestuur

Op deze foto herkennen we dirigent Jan Kleijn en Jannie Brunt.

en 28 jaar penningmeester. De aanwezigen zongen het Wilhelmus.

De heer C. Muller sprak namens de burgerij en overhandigde het prachtige bedrag van 1275 gulden, bestemd voor de nieuwe uniformen van de drumband.

Na een feestrede van erevoorzitter burgemeester Van Wageningen volgde een feestconcert onder leiding van dirigent J. Mark. Gespeeld werden De Gouden bruiloft van H. Delhaye en de marsen Klankfestijn en Herrijzend Nederland. Tussendoor waren er nog enkele sprekers, zoals het oud-lid N. Senne uit Oude Wetering en H. Burggraaff namens de plaatselijke middenstand. Na afloop bleef men geruime tijd bijeen bij de muziek van The Rowdies.

Op 25 april 1967 maakten de leden met hun partners, 57 personen in totaal, een uitstapje per bus naar Amsterdam. Daar werd de Amstel Bierbrouwerij bezocht. Na de bezichtiging werd in de kelder van de brouwerij nog een lekker pilsje gedronken. Zodra het glas leeg was stond er weer een vol. En muzikanten zijn liefhebbers, dus het ging even heel snel! Dat hebben we gemerkt. Onderweg tussen de brouwerij en Halfweg, waar het diner zou worden gebruikt, begon het bier te zakken en de hele bus moest plassen. In een rustige buitenwijk van Amsterdam is de bus gestopt, de dames hebben aangebeld bij iemand in een flat en hebben daar geplast terwijl de heren het 'gewoon' buiten hebben laten lopen.

Ook werd op verzoek nog wel eens een voordracht gegeven. Hier door hoornblazer Henk Brunt.

In 1968 werd tijdens de jaarlijkse uitvoering de heer A. van Dorp voor zijn verdiensten voor de vereniging benoemd tot erelid van het fanfarecorps 'Harmonie'. Ook in dat jaar werd Jan Kleijn uit Alphen aan den Rijn dirigent als opvolger van J. Mark.

Op 28 oktober 1972 is de vereniging op het concours Viva la Musica in Utrecht geweest. In de eerste afdeling werd onder leiding van dirigent Jan Kleijn een eerste prijs behaald met 342 punten. Op 8 november 1975 is de vereniging weer op concours Viva la Musica geweest. Het behaalde resultaat is niet (meer) bekend.

1976 was een hoogtepunt voor de vereniging. Ten eerste bestond de vereniging zeventig jaar en ten tweede waren de muzikanten voor het eerst in echt brandnieuwe uniformen gestoken. Sedert 1964 liep het fanfarecorps in de 'KLM-uniformen'. Hiervoor was hard gespaard en veel actie gevoerd. Er werd een bazaar gehouden in het oude gebouw van de Christelijke Nationale School. De opbrengst was 2548 gulden. Mede dankzij een gift van het Anjerfonds was het mogelijk de uniformen te kopen. Burgemeester en erevoorzitter Brouwer de Koning kon dan ook het eerste uniform symbolisch overhandigen aan de voorzitter E. Molenaar. De nieuwe uniformen bestonden uit blauwe jassen met rode epauletten, grijze broeken en zwarte kolbakken met rode veer.

Een mooi en waar gebeurd verhaal rond de uniformen is het volgende: in oktober 1975 werden alle leden opgeroepen om de maat te laten nemen voor de nieuwe uniformen bij leverancier Eringa uit Opende in Groningen. Toen de uniformen klaar waren en iedereen ze aantrok, bleek er toch wel iets verkeerd gegaan te zijn. Bij Jan Schijf hing het kruis van zijn broek op zijn kuit en de broekspijpen waren niet langer dan zo'n 40 centimeter... Gronings geintje?

In 1979 was het vijftig jaar geleden dat tromboneblazer Rien Schijf lid van het fanfarecorps was geworden. Rien, toen 63 jaar jong, liep niet meer mee door het dorp maar blies nog steeds eer-

ste trombone. Hij was dertien jaar toen hij uit het gezin als derde in de rij bij de fanfare kwam. Twee broers waren hem al voorgegaan. De muziek zat er 'ingebakken' bij de familie Schijf, want ook zussen van de jubilerende Rien bespeelden een instrument. Zijn eerste instrument was een althoorn. Maar het duurde niet lang voordat hij zijn ware liefde tegenkwam: de trombone. Een instrument dat onverbreekelijk met Rien verbonden bleef. Rien was niet zomaar een instrumentalist. Zijn mooie zuivere toon viel menig dirigent op. Trots was hij op de eervolle vermelding, die hij speciaal kreeg bij een concours in Naaldwijk, vlak na de oorlog. Voor zijn trouw ontving hij van de leden een fles jenever met een inhoud van 5 liter!

Rien Schijf

December 1981. Fanfarecorps 'Harmonie' bestaat 75 jaar. Op zaterdag 19 december werd dat gevierd met een receptie. Naast de vele inwoners, leden en oud-leden die kwamen feliciteren, bracht de Hoogmadese muziekvereniging een serenade

Het bestuur van de 75-jarige jubilerende vereniging. Staande v.l.n.r. Jip Bochove, voorzitter, Eb Molenaar, Henk Slingerland, penningmeester, Henk van der Nagel, secretaris. Gekniel: Teun Verzaal en Klaas-Piet Bulk.

en ook de Woubrugse zangvereniging 'De Lofstem' trad op. Namens het gemeentebestuur was wethouder Van Wieringen aanwezig.

Dit gehele jaar heeft in het teken van de 75e verjaardag gestaan. Er was een feestcommissie die alles organiseerde: Dirk Verzaal, Wil Rietveld-Bulk, Ien Rietveld-Bulk, Adri van Muilwijk-Slingerland, Cora van der Horst, Piet van Nieuwpoort en Hans Schollaard. Er werd met een mini-markt en een gondelvaart over de Woudwetering actie gevoerd om financiële steun te krijgen. Er was veel geld nodig voor nieuwe instrumenten en uniformen. Ook werd een gift van het Anjerfonds ontvangen van ruim 5.500 gulden. Alles bij elkaar is door hard werken en gulheid van de bevolking het fanfarecorps in het nieuw gestoken.

Op 5 februari 1982 werd in verenigingsgebouw 'De Wijk' een jubileumconcert gegeven. De jaarlijkse uitvoering op 22 februari 1985 was heel bijzonder. Er waren dat jaar zes jubilarissen. Eb Molenaar, Dirk Slingerland en Bram Kroon waren veertig jaar lid.

Bram Kroon

Eb Molenaar

Dirk Slingerland

Jip Bochove, Henk van der Nagel en Lies Slingerland-van Dorp waren 25 jaar lid. Lies was de eerste vrouw bij de 'Harmonie' die er 25 jaar op had zitten.

Erevoorzitter Brouwer de Koning speldde alle jubilarissen een herdenkingsspeld op. De vereniging floreerde. In 1988 was er zelfs een optreden van een leerlingenorkest. Uitgevoerd werd de Johan Krieger suite. Onder leiding van dirigent Henk Meijer lieten Frans Vink (bas), Onno van Eijk (trombone), Lenie van Eijk (saxofoon) en drie bugels, Hanneke Kikkert, Erwin van Eijk en Jeroen van der Nagel en de trompet van Thijs Scheele een goed samenspel horen. In dat jaar kon dankzij een gift van het Anjerfonds en de gemeente Woubrugge voor 10.000 gulden aan instrumenten en uniformen worden gekocht.

Een taptoe in Woubrugge! Op zaterdag 2 juni 1990 organiseerde fanfarecorps 'Harmonie' samen met 'Arti et Religioni' uit Langeraar, de 'Heerlijkheid Hoogmade' en 'Numero' uit Rijpwetering een taptoe op de velden van voetbalvereniging Woubrugge. Om 19.00 uur vertrokken de muziekverenigingen uit de verschillende hoeken van Woubrugge om al spelend en marcherend de inwoners richting voetbalvelden te bewegen. Er werd aan deze taptoe door 265 muzikanten en majorettes deelgenomen. Het werd een groot succes.

In 1993 bij de jaarlijkse muziekuitsvoering was sporthal Oudendijk omgetoverd in een ware muziek-schouwburg. Er was naast de muziek, drumband met lyra's en het majorettenpeloton Ridderveld, ook nog wat te vieren. Henk Slingerland vierde deze avond namelijk zijn 40-jarig jubileum bij de muziekvereniging. Hij werd hiervoor onderscheiden met de vergulde insigne van de Algemene Nederlandse Unie van Muziekverenigingen. Ook werd aandacht besteed aan Henk Meijer die al 12½ jaar als dirigent aan de muziekvereniging was verbonden. Uit handen van voorzitter Teun Verzaal ontving hij een dasspeld in de vorm van een trombone.

Tijdens het najaarsconcert van 1994 in sporthal Oudendijk werd Wil Rietveld-Bulk in het zonnetje gezet. Zij speelde al 25 jaar bij de 'Harmonie', eerst op de grote trom en later op de bugel bij de fanfare.

Jip Bochove, Lies Slingerland en Henk van der Nagel

In 1995 vierden Dirk Slingerland en Eb Molenaar hun 50-jarig jubileum bij de vereniging. In de pers werd hieraan veel aandacht besteed met stukjes uit het verleden van de 'Harmonie'.

Over Dirk Slingerland en Eb Molenaar is nog wel wat te verhalen. Voor Eb en Dirk was in april 1945 de lagere school afgelopen en gingen ze werken. Een maand later kwam er een einde aan de Tweede Wereldoorlog. De muziekinstrumenten van de 'Harmonie' werden weer tevoorschijn gehaald. De vader van Dirk, ook zelf al vele jaren muzikant, zei tegen zijn zoon: "Jij kan ook wel op de muziek". Zo kwamen Dirk Slingerland met zijn maat Eb Molenaar en nog een aantal vrienden bij de fanfare. Gedurende de oorlog waren de koperen muziekinstrumenten bij verschillende boeren in de omgeving in veiligheid gebracht. Zo kon het gebeuren dat Eb op de fiets naar Ter Aar moest om zijn tuba op te halen. De instrumenten zagen er helemaal groen uitgeslagen uit. Er was vijf jaar lang niet op gespeeld.

Eb en Dirk in 1945

Frans Klein

De eerste muzieklessen kregen zij, en ook heel veel anderen, van Toon van Dorp, de penningmeester van de vereniging en zelf verwoed trompettist. De lessen bij Van Dorp waren reuze gezellig. Er werd ook wel eens een flesje oud bruin gedronken. De eerste repetities na de oorlog waren bij Keessen in de garage. Er moest dan aan de dirigent worden voorgespeeld wat er geleerd was en als het goed was, werd met een ander stuk begonnen. Kort daarop werd het gemeentelokaal, een gebouwje naast het gemeentehuis aan de Raadhuisstraat, de repetitieruimte. Het eerste optreden van Dirk en Eb was op Koninginnedag, 31 augustus 1945. Er is nog een foto uit 1945 waar zij allebei opstaan.

Het jaar 2000 was weer een hapering in het bestaan van de muziek. Dirigent Henk Meijer die inmiddels al weer 19 jaar het corps dirigeerde, werd mede door de terugloop van het aantal leden per 31 december 1999 bedankt als dirigent van het fanfarecorps. Er waren op dat moment nog 18 leden. Toch vonden die dat getracht moest worden de vereniging overeind te houden. Er werd een nieuwe dirigent gevonden in de persoon van Frans Klein uit Zwammerdam.

Na hard repeteren lukte het om eind mei een lenteconcert te geven. Het concert viel bij zowel de leden als het publiek in goede aarde. Iedereen was enthousiast. Nu nog nieuwe leden proberen te krijgen!

Tijdens dit lenteconcert kregen Lies Slingerland-van Dorp en Henk van der Nagel de speld van de Koninklijke Nederlandse Federatie van Muziekverenigingen voor 40 jaar lidmaatschap. Jubilaris Jip Bochove was helaas niet aanwezig op deze avond en kreeg de onderscheiding later.

2002

In de ledenvergadering van 6 februari 2002 werd besloten het fanfarecorps op te heffen. Door een tekort aan leden, geen aanwas van nieuwe muzikanten en geen jeugd die fanfaremuziek wil leren spelen was het fanfarecorps zo klein geworden dat het niet meer mogelijk was om gezamenlijk muziek te maken.

Door het bestuur en de leden is een aantal jaren lang, op verschillende manieren, getracht muzikanten of leerlingen te werven. Zonder resultaat. Het gevolg is jammer genoeg dat het fanfarecorps na 95 jaar ophield te bestaan.

Maar toch blijft er hoop dat er in de toekomst een mogelijkheid komt om weer te beginnen. De instrumenten en uniformen worden goed geconserveerd bewaard. Je weet maar nooit! De Blaaskapel Waldbrücker Musikanten gaat door onder de bestuurlijke vlag van de Muziekvereniging Harmonie. Er blijft dus nog muziek in Woubrugge.

Nog eens:

DE PIESTPOLDER EN HET MOLENTJE

door **Rie Kammeraat**

Jaap Haasbroek kijkt in ons museum naar een kaart, je ziet hem denken en dan zegt hij: "Kijk eens naar die stukken land ..... " "Ja," zeg ik, "'t is opvallend."

En diezelfde maand staat er in de Jacobsladder van 2007/4 een stuk van Hugo Zwetsloot met een foto van zijn huis op het middelste stuk van de Piestpolder en dat samen zette mij aan het zoeken. Voor wie de polders rond Hoogmade niet mocht kennen: de Piestpolder is het trapeziumvormige poldertje tussen de Does aan de zuidzijde, de Voorwetering aan de noordzijde, de Zuidzijdervaart in het westen en het watertje dat de Voorwetering met de Does verbindt in het oosten. De kleine Piest is het stuk waar de volkstuinten liggen, dan komt de middel Piest met het huis van Hugo Zwetsloot, en daar voorbij is het de grote Piest. Het bebouwde deel, waarin ook de Van Fenemalaan ligt, hoort niet bij de polder; het is boezemland dat niet bemalen wordt. Hugo Zwetsloot zegt: "Het is een soort drijvend moeras."

8

Het Jaar van de Molen is wel voorbij, maar in dit stuk gaat het zowel over een polder, een molen als wat er aan de stichting van een polder en de bouw van een molen vooraf gaat. Ook toen moest men zich houden aan allerlei voorschriften.

Eerst enkele Rijnlandse maten, al was het maar om een idee te geven waarover ze het in die oude stukken hebben :

Morgen:
- 8515,8 m²
- (0,85 ha)
- (600 vierkante roeden)

Hond:
- 1419,3 m²
- lengte 3767 meter
- (100 vierkante roeden)

Roede:
- 14,19 m²
- lengte 3,767 meter
- (12 voeten)

Voet:
- lengte 31,4 cm
- (12 duimen)

Duim:
- lengte 2,61 cm
- (12 lijnen)

Niet dat ze met een hond rekenden, het was gewoon een hond.

1593: Plaatsing van een windwatermolen

Het oudste papier dat ik vond is gedateerd 2 april 1593. De Hoogmadese timmerman Rippert Jansz Vos heeft aan het Hoogheemraadschap gevraagd of hij op een stuk land, genaamd de Piest, een windwatermolen mag zetten. Het Heemraadschap laat een heemraadsbode ter plaatse bekijken of dat nodig en gewenst is en deze adviseert zijn bazen toestemming te verlenen. Hoewel het Hoogheemraadschap akkoord gaat, moet ook aan de dorpingen gevraagd worden of er bezwaren zijn. Dat doet de bode bij het uitgaan van de kerk. Niemand maakt bezwaar en op 2 april 1593 krijgt Rippert Jansz Vos toestemming zijn molen te bouwen.

1626: Stichting van een nieuw polder

Jan Cornelisz Ouwelant uit Hoogmade en Jan Franz uit Leiderdorp willen 4 morgen land, genaamd de Piest, bepolderen. Ten zuiden van dat land ligt de Does, eigenaar ten westen is Cornelis Gerijtsz, ten oosten Jan Bruijnen en aan de noordkant ligt het scheijf van Hoogmade en Jacobs-woude. Ze zullen het molenje aan de Does zetten waardoor niemand last van het uitwateren ondervindt.

Er zijn, noch van de zijde van het Hoogheemraadschap, noch van de inwoners, bezwaren en het consent wordt op 29 juni 1626 gegeven.

1656: Verplaatsing van het molenje

In 1656 komen de eigenaren van grond in de Piestpolder bij elkaar. Het zijn er maar een paar, een man en drie vrouwen: Dirck Theeuwisz, de weduwe van Jan Jansz de Rijck, de weduwe van Leendert Jacobsz de timmerman en de weduwe van Jan Leendertsz. Hun land, ten noorden van de Does, is in totaal 11 morgen groot en omringd door een kade. Er staat een klein windwatermolenje op en zij willen dat verplaatsen, ongeveer 25 roeden zuidwaarts. Het zal dan staan tussen het land van Cornelis Jansz Ouwelandt, Maerten Willemsz en Cornelis Engelsz. Dat mag alleen als het Hoogheemraadschap toestemming geeft. De heemraadsbode, die in dit gebied aangesteld is, komt, kijkt en brengt rapport uit en het Hoogheemraadschap geeft toestemming, mits er van de zijde van de inwoners van Hoogmade geen bezwaren zijn. Bij het uitgaan van de kerk kondigt de bode het verzoek aan en vraagt wie er tegen is. Dat is niemand en op 30.09.1656 mag het molenje verplaatst worden.

1677: Vereniging van drie polderjes en het Reglement

Een nieuwe polder stichten gaat met veel voorschriften en eisen gepaard, ook al gaat het slechts om het samenvoegen van drie kleintjes. Denk maar niet dat het vroeger allemaal zo gemakkelijk ging. Dirck Theeuwisz, nu Dirck Mattheusz. van der Bosch geheten, is overleden en daarom komt zijn weduwe, Neeltgen Engelsdr. De andere ingelanden zijn Huijbert Jacobsz van der Does, Adriaen Pietersz Doeswijck en Willem Jacobsz Heugelenburg. De weduwen van 1656 worden niet meer genoemd. Ze hebben in totaal drie kleine polders, die samen ongeveer 19 morgen groot zijn, en ze willen die drie kleintjes tot één polder samenvoegen; de molen die nu op het middelste poldertje staat heeft voldoende capaciteit om de nieuwe polder te bemalen. Een sloot zal worden gedempt en tussen de polderjes komen twee duikers, op zo'n manier dat de Heren van Poelgeest en de inwoners van Hoogmade geen nadeel zullen ondervinden. De maatregelen zijn nodig vanwege de "hooge wateren", maar ook omdat het onderhouden van

drie molenjes op zo weinig land niet mogelijk is vanwege de "onverdraagelijk sware onkosten", temeer omdat een molenje in de laatste storm door de wind was omgevallen . Daarom vragen de eigenaars aan het Hoogheemraadschap het goed te vinden dat de drie polders samengevoegd worden.

De Hoogheemraden vinden dat goed, maar er zijn voorwaarden en er moet, zoals gebruikelijk, een reglement komen. Dat zal gelden voor het gebied dat tussen de Does en de vrije grondheerlijkheid van Hoogmade, en tussen de Hoorenwijk en Claes Joppensz van Leeuwen [in het ambacht Jacobs-woude] ligt. Enkele van de 17 voorwaarden:

- Het molenje, dat nu op de middelste polder staat, gaat naar het westwaartse poldertje, en komt op dezelfde plaats als de molen die daar omviel.
- In de sloot of wijk tussen het land van de weduwe van Dirck Mattheusz van der Bosch en het land van de weduwe van Cornelis Jansz Ouwelant moeten twee dammen gelegd worden.
- Adriaen Pietersz Doeswijck zal het water van zijn land mogen lozen door de tweede duiker en 's winters mag hij de duiker met de schotel sluiten. Deze duiker ligt in de wijk tussen het land van Adriaen Pietersz Doeswijck en het land van Dirck Cornelisz Aeckerboom en Maertje Cornelisdr Block, weduwe van Ewout Florisz Swanenburgh.
- De kaden moeten even hoog zijn als de kaden van de naburige polders; de ingelanden en molenmeesters hebben zich te houden aan de hoogte van de peilstok die bij de molen staat. [de maten stonden erbij].
- Het stuk kade dat een landeigenaar moet aanleggen en onderhouden, is afhankelijk van het stuk land dat aan de kade ligt. Dat is voor Adriaen Pieters Doeswijck 7 hond , Dirck Cornelisz Aeckerboom 3 hond, Huijbert Jacobsz van der Does 7 hond, Dammis Pietersz 3 hond en alle anderen voor zoveel land als zij volgens de verponding moeten betalen. Het molengeld wordt op dezelfde manier berekend.
- Allerhande bepalingen, o.a. over de kade, het baggeren, enz.

9

- Aanwijzingen over het maken van de kade.
- De weduwe van Dirck Aeckerboom en de weduwe van Cornelis Ouwelant zullen door haar land een dwarssloot moeten schieten, breed 7 voeten en even diep en glad als de sloot door het land van Willem en Cornelis Jacobsz Heugelenburgh, zodat het water zonder problemen door de molen kan worden geleid.
- De sloot aan de noordzijde tot aan de wijk van Dammis Pietersz toe, moet schoongemaakt worden en schoon blijven zodat de weduwe van Claes Jansz Teelingerbroeck en Jan Rippertz Ledenburgh er te allen tijde met een geladen schouw of een andere boot kunnen varen.
- De schouw zal zijn elke tweede "manendagh" in maart en de laatste maandag in september. De sloten van Adriaen Pz Doeswijck vallen daar buiten, omdat er teelland langs ligt; dat zou teveel te lijden hebben. Doeswijck moet de sloten echter "suijver, claer en diep" houden. Doet hij dat niet, dan doet de polder het voor rekening van Doeswijck "zo ras als de vruchten van 't velt zijn".
- De aannemer van de molen, dat wil zeggen de molenaar, moet twee goede borgen hebben, waarvan 1 een ingeland van de polder iis. Zodra het nodig is moet hij de molen opzeilen en het bij de molen aangegeven peil boven (water) brengen "en malen tot Kerstmis toe, ten ware eenige beesten later in de weijde gingen ende dan hol gemalen sijnde, de seijlen af te nemen".¹
- De molenmeester moet, als het peil onder (water) is [het peil dat door de molenmeester en de ingeland bij de molen geslagen is] terstont de zeilen zetten, maar als hij er niet is, moet een van de ingelanden dat doen en deze zal als maalloon 20 stuivers per en dag en 1 gulden 5 stuivers per nacht genieten; dat bedrag wordt dan op het loon van de molenaar gekort. Als de zeilen nat zijn moeten ze gedroogd worden zodra het weer goed is. Als de molen onder zeil staat, mag de molenaar niet verder van de molen gaan dan 50 roeden. Doet hij dat toch, dan is de boete 12 stuivers en hij zal door de ingelanden worden op de mat worden geroepen. Eventuele schade is voor zijn rekening.

Volgens het concept gingen alle betrokkenen hiermee akkoord en tekenden.

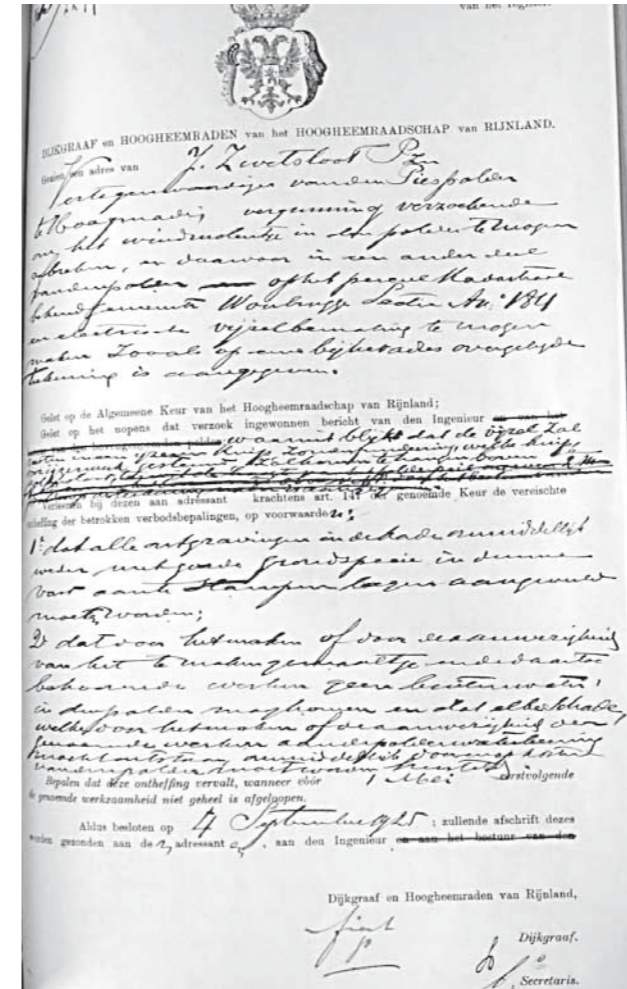
Het polderarchief van de Piestpolder

De ingelanden, de dijkgraaf, het Hoogheemraadschap, ze zullen in de loop van de volgende eeuwen het nodige gezegd, geëist en gedaan hebben, maar er is geen archief van de Piestpolder bij het Hoogheemraadschap. Het bestuur werd en wordt uitgeoefend door de gezamenlijke ingelanden die een vertegenwoordiger aanwijzen. Blijkbaar was dat voldoende. De oudste morgenboeken geven de namen van eigenaren en de hoeveelheid land waarvoor het morgengeld schuldig was, maar de informatie is uitermate summier, temeer daar nog weinig achternamen worden gebruikt; ook wordt het landbezit vermeld van eigenaren die niet zelf in Esselijkerwoude wonen. Ik heb mij daar niet verder in verdiept. Wel in het molentje. Blijkens een aantekening van A. Bicker Caarten zou dat omstreeks 1929 afgebroken moeten zijn. Hugo Zwetsloot schrijft: "Wanneer en hoe deze molen is verdwenen weet ik niet, al moet het haast in mijn leven geweest zijn."

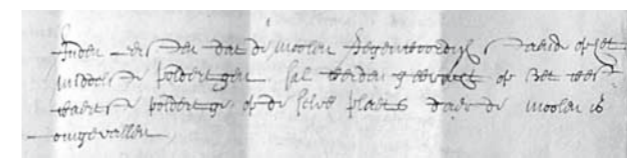
In de kelder van het Hoogheemraadschap liggen heel grote, heel zware boeken. Handgeschreven verslagen van de Poldervergaderingen, met het onderwerp in de kantlijn. Mevrouw Manshande van het archief is de kelder ingegaan en lang weggebleven. En toen ze bovenkwam, kwam ook het molentje boven water. Ja, zo gaat dat bij een waterschap. Op 7 augustus 1925 kwam een ongedateerde brief binnen, ondertekend door J. Zwetsloot Pz.² Als vertegenwoordiger van de Piestpolder vraagt hij toestemming om het windmolentje af te mogen breken en op een ander gedeelte van de kade een vijzelbemaling te mogen plaatsen. De vijzel zal rusten in een ijzeren kuip, onder fundering, maar gesteund door ijzerwerk boven de sloot hangen. Een grote, door een technisch bureau gemaakte tekening, zendt hij mee. De ingenieur van Rijnland (P. Hoogenbaan) die rapport uit moet brengen, reageert bijna geërgerd en stelt

² Jan Zwetsloot Pz., Hoogmade 27.05.1860 - Hoogmade 08.10.1930. Zoon van Pieter Zwetsloot en Keetje van der Salm; grootvader van Hugo Zwetsloot.

¹ "malen tot Kerstmis toe enz.": vragen hielp niet, wat bedoeld wordt werd niet duidelijk.

dat de tekening door "de schetsmatigheid, grote onvolledigheid, het ontbreken van een funderingen en de nodige waterkeeringen niet beoordeeld en nog minder goedgekeurd kan worden." Zwetsloot kan echter niet uitvoeriger zijn dan hij al was. Waarschijnlijk is Hoogenbaan de situatie ter plaatse gaan bekijken, want 3 september schrijft hij: "Het komt mij voor dat van Rijnlandswege de zaak nu wat het ontwerp betreft maar aan de polder moet worden overgelaten." Wel is het nodig om met het oog op het roeren van de polderkade voorwaarden te stellen.

Het college van Dijkgraaf en Hoogheemraden verleent de vergunning op 4 september 1925, maar het molentje blijft staan. Begin 1927 vraagt Zwetsloot opnieuw toestemming voor het afbreken van het molentje en voor het graafwerk. De

vergunning wordt weer verleend, maar vervalt als de werkzaamheden niet voor 1 november 1927 volledig zijn afgelopen. Het molentje is dus afgebroken tussen begin september en eind oktober 1927. En ja, kleine Hugo was er al. Kort na de sloop werd hij 5 jaar. Op de kaart van Floris Balthasar uit 1615 ontbreekt het molentje uit 1593. Hij tekende Hoogmade in 1613 en Esselijkerwoude in 1614 (en ging helaas in 1616 dood). De Ouwelant's woonden al voor 1600 in Hoogmade en de namen Aeckerboom, Van der Does, Doeswijck en Vos komen in de archieven ook veel voor. In 1989 wilde de provincie Zuid-Holland het stuk Piestpolder dat zij gekocht hadden voor een, te krappe, omleidingsweg, weer kwijt. De nieuwe weg lag nu buiten Hoogmade, de grond was niet meer nodig, werd te koop aangeboden en de volkstuinhouders zouden met twee maanden moeten vertrekken. De gemeente Woubrugge aarzelde, want fl. 113.000 voor 1 ha was te veel geld. Zou echter de Piestpolder in handen vallen van een projectontwikkelaar, dan kon dat wel eens het einde zijn van het landelijke karakter. Woubrugge heeft dus toch gekocht. Zo zou er, als het zoeken niet zo tijdverslindend was, misschien meer te vertellen zijn over de Piestpolder, maar voor zo'n kleintje moet het maar weer genoeg zijn.

Bronnen
 Hoogheemraadschap: Vergunningen: OAR nrs 222 [1593] - 224 [1626] - 228 [1656] - 233 [1677] en NSA 5069 en 5171 [1925] en de Morgenboeken. Overige data: Streekarchief Midden Rijnland en Museum Otto van Hemessen.
 Met dank aan de archivariissen van het Hoogheemraadschap, met name Mevr. Joke Manshande.

Uit Otto's plakboek

Verzamelde Rie Kammeraat weer verschillende nieuwtjes van toen, met eigentijds commentaar

1e Kwartaal 1918

Ook in 2008 kunt u lezen wat er negentig jaar geleden over Woubrugge en Hoogmade in de krant kwam. Het is een selectie uit de berichten waarmee Otto van Hemessen als correspondent, al naar gelang de lengte, een dubbeltje of kwartje verdiende. De echte, vaak wijdlopijge, Raadsverslagen zijn bewaard gebleven. U kunt ze raadplegen in het streekarchief.

Het was het laatste oorlogsjaar en de voedsel- en brandstofproblemen namen toe. In de laatste Jacobslander las u over de Harmonie, (en in dit nummer deel 2). Hieronder ook een stukje van de hand van O.C.

5 januari 1918

De electriciteit breidt zich hier snel uit. Gedurende November en December werden 40 huisinstallaties aangebracht en aan het kabelnet aangesloten.

16 januari 1918

Door de politie te Woubrugge zijn in beslag genomen 28 H.L. tarwe en 20 H.L. haver, welke men per vaartuig frauduleus wilde doen vervoeren door D.Z. uit Rijpwetering.

21 februari 1918

Het Fanfarekorps 'Harmonie' gaf weder zijn jaarlijkse uitvoering onder de bekwame leiding van den heer J. van der Kaay, van Leiden. Bijzonder trok de aandacht "BOCCOCCO", piston solo, uitgevoerd door de heer D. de Graaf Az, met piano begeleiding. Telkens bemerkten wij, dat het korps onder uitnemende leiding staat, zowel van den directeur, den heer Van der Kaay, als van den voorzitter, den heer J.P.Bochove.

D. de Graaf Az zal Dirk Cornelis de Graaf zijn, zoon van Abraham de Graaf. Hij werd geboren op 01.06.1890, was eerst koetsier (zijn vader was rijtuig-

verhuurder), later broodverkoper en bode. In 1921 vertrok hij met zijn vrouw Neeltje van Leijden en hun zontje Abraham Jacobus naar Heemstede. J.P. Bochove was Jilles Pieter Bochove, in 1873, evenals zijn vrouw Lidewij de Groot in 1875, geboren in Oud Beijerland

Het grote gezin woonde eerst achter, later boven de manufacturenwinkel. De Harmonie heeft zijn voorzitter niet lang mogen behouden. Op 4 augustus 1922 stond in de krant:

Donderdag werd een algemeen geacht ingezetene, de heer J.P. Bochove, ten grave gedragen, een man nog in de kracht van zijn werkzaam leven. Wie het voorrecht had, meer nabij kennis met hem te maken, zag niet alleen in hem een alleszins ontwikkeld man op verschillend terrein, maar ook een man van karakter, die alle sluw en listig gedoe, verafschuwde en zelfs onder zulke handelingen leed, een man die zoo het moest, den moed had de waarheid getuigenis te geven en dat zonder aanzien des persoons. Zijn heengaan blijft in gezegende gedachtenis in ons dorp en ten voorbeeld in dezen tijd van karakter-schaarste.

2 maart 1918

In de Ouderavond trad een drietal sprekers op: ds. Van der Wal met het onderwerp "Kind en man", de heer Wisman met: "Verschillende klanken", enzo-voorts en de heer Wittebal met "De Makkabeers en Herodessen". Het schoollokaal was geheel gevuld met ouders, vooral ook met moeders. Het hoofd der school opende de vergadering met gebed en had de leiding. Ds. Elzinga sloot met dankzegging. Wittebal = Wittebol: daarover een andere keer.

8 maart 1918

Op initiatief van den heer A. Wisman is opgericht een afdeling van de Vereeniging van Kaasproducenten en zijn tot bestuursleden gekozen de heeren A.Wisman, voorzitter; P.F. Noordam, A.D. Husson Heenk, F. Kroes en P. den Hertog, secretaris.

Deze heren waren, omstreeks die tijd:

Anne Wisman, in 1884 geboren in Heerenveen, kwam in 1902 naar Woubrugge en woonde toen bij Frans Kroes en zijn vrouw Jantje Wisman, Anne's zuster. Hij trouwde met Wilhelmina Parlevliet. Tussen 1906 en 1916 kwamen negen kinderen, waaronder twee stel tweelingen en slechts één dochter. Hij wordt vaak genoemd en zijn vertrek in 1924 zal jammer gevonden zijn. Anne Wisman zal op de boerderij van Frans Kroes gebleven zijn, want beiden hadden no. 133, op het Weteringpad.

Pieter Frans Noordam kwam in 1870 in Naaldwijk op de wereld. Zijn vrouw Leentje Noordam werd hetzelfde jaar in de Haarlemmermeer geboren. In 1893 kwam Pieter vanuit Benthuizen naar Woubrugge. Van de negen kinderen waren er in 1918 nog zes in leven. Pieter zat toen op A42, aan de waterkant van de Achterweg, nu Boddens Hosangweg, met het land in de Vierambachtspolder.

Abraham Dirk Husson Heenk leefde zijn hele leven in Woubrugge en wel van 1863-1934. Hij was getrouwd met Maria Spruijt, 1867, uit Kockengen. In 1918 woonden er nog twee kinderen thuis. Hussons Hoeve, de prachtige boerderij in de Oudendijkspolder, moest helaas worden gesloopt toen Woubrugge groter werd.

F. Kroes was niet Frans, maar **Frederik Kroes**, 1870-1838, x met Anthonia Kwakernaak. De boerderij, een fraai herenhuis, stond en staat aan de Vrouwgeestweg, nu no. 84.

Pieter den Hertog, 1877, was de zoon van Wouter x Jansje van Dam van Bouwlust, de boerderij op de Vierambachtsweg. Hij trouwde met Janna Kwakernaak, 1874. Toen zijn vader in 1901 naar Oudshoorn ging nam hij, de boerderij over. Een jaar na zijn benoeming overleed hij, pas 41 jaar oud.

14 maart 1918

Uit het gemeenteraadsverslag.

Alle leden waren aanwezig. Naar aanleiding van vragen in de vorige vergadering, door de heer Boot, deelt de Voorzitter mede, dat door B.& W.

geen verandering in de aardappelenvoorziening kan worden gebracht, alsmede dat nog geen besluit is genomen omtrent de vervallen schoeiing langs de Woudwatering, van de wed. J.Buithuis; ook heeft hun college nog geen termen gevonden tot het instellen van een huurcommissie.

Op voorstel van den Voorzitter zal aan de directie der Posterijen een verzoek worden gericht om verbetering in het verzenden der post.

De weduwe van Jan Buitenhuis, overleden in 1908, was Johanna Rijkaart 1860 uit Berkenwoude. Zij was veehoudster en woonde op A89 - in 1946 was dat Van Hemessenkade 31.

18 maart 1918

Ons postkantoor, sedert 1889 in de Kerkbuurt alhier gevestigd, bleek steeds te klein voor het publiek. Thans zal een geheel naar de eischen des tijds ingericht gebouw daarvoor worden bestemd. Ach ach, dat waren nog eens tijden...!

In april gaan we verder. Met 28 knaapjes en meisjes, die het toen opgerichte Kinderzangkoor zongen. Weet U hier iets meer van?

Uit ons Museum

Door Rie Kammeraat

Een rekening uit 1903 voor de familie Winters België was 'het Buitenland'. En honderd jaar geleden was het heel wat om de grens over te gaan: naar Antwerpen en dan naar Geel!! Een memorabele gebeurtenis en dat is misschien de reden dat Otto van Hemessen een kopie van de rekening bewaarde. Een dagje uit was het echter niet.

De laatste boerderij van Ofwegen, even voor de Ruige Kade, werd tot maart 1915 bewoond door Wilhelmus/Willem Winters en zijn vrouw Petronella Wilhelmina van Dijk. Zij vertrokken toen met zes kinderen naar Apeldoorn.

Willem had de boerderij overgenomen van zijn vader, Anthonie Winters, die bij hen bleef wonen tot zijn dood in 1906. Anthonie en zijn eerste vrouw Cornelia van Velzen waren daar, waarschijnlijk tussen februari 1856 en mei 1858, gekomen vanuit Koudekerk. De oudste zoon was Stephanus, geboren in 1853, gevolgd door Cornelis in 1854, de derde was Wilhelmus/Willem in 1869 en de laatste zoon was Wijnandus in 1876, die al in 1877 stierf. Cornelis bleef, ongetrouwd, bij zijn vader en stiefmoeder en was, net als Steef en Willem, veehouder. Of hij van kind af aan of pas later een probleem voor het gezin werd weten we niet, maar in november 1903 werd hij opgenomen in de Krankzinnigen kolonie te Gheel in België. De lezenswaardige

Stephanus Winters met dochters

rekening van die reis is bewaard gebleven en ligt in ons museum. Lang is hij daar niet geweest, want op 29 september 1904 werd hij opnieuw naar Gheel gebracht. Een half jaar later kwam hij terug en vond onderdak bij Stephanus en diens tweede vrouw Maria van Diemen. Hun boerderij lag aan de Van Klaverweijdeweg, toen no. B 198. Maar na enige tijd was het weer mis en in november 1907 ging hij naar Etten en Leur. In Hoogmade kwam hij niet meer terug. Stephanus en Maria vertrokken in april 1914 met zeven van hun kinderen naar Stompwijk. U ziet hem op de foto met zijn dochters An, To, Jans, Bep en Kneel, ofwel Anna, Antonia, Johanna, Elisabeth en Cornelia. Zijn kleinzoon en naamgenoot Steef Winters gaf ons de foto, maar hij was niet helemaal zeker van wie wie was. Jans zou ook Marie kunnen zijn.

Zoon Piet (Petrus Nicolaas 1889-1974), getrouwd met Maria Anna Meerman, nam het bedrijf over. Maar in de jaren dertig werd de boerderij, die vlak aan de weg stond, opgekocht en afgebroken vanwege een wegomleiding die niet doorging. Op de plek waar de boerderij stond heeft de weg, even voor de volkstuinten in de Piestpolder, nu een wat vreemde verbreding. U rijdt als het ware over de zijgevel heen.

Piet vertrok naar de Bospolder, maar had daar geen boerderij. De koeien vonden onderdak in een grote varkensschuur. Zoon Stephanus C. Steef, al genoemd, bouwde een nieuwe boerderij in de Rode Polder. Nu zit daar Steefs zoon Frank, maar zijn vader is er nog dagelijks te vinden.

Maar eerst terug naar de rekening van veldwachter Otto van Hemessen.

Transport naar Gheel in België, eenige uren boven Antwerpen, ten behoeven van de krankzinnige Cornelis Winters [landbouwer], des morgens vier uur van af Ofwegen per rijtuig naar Leiden. Thuis voor het vertrek lastig, doch onderweg kalm. Anno 1903, November 7.

Opgaven van de kosten, ten laste der familie.

<i>Te Leiden station vier personen brood en koffij</i>	fl. 1.10
<i>Reiskosten van Leiden naar Antwerpen</i>	fl. 15.40
<i>Rotterdam station wachtkamer koffij</i>	fl. 0.40
<i>Reiskosten van Antwerpen naar Gheel</i>	fl. 4.60
<i>Middagmaal te Gheel 4 personen</i>	fl. 4.30
<i>Station Gheel Thee en sigaren</i>	fl. 0.90
<i>Tram Gheel</i>	fl. 0.60
<i>Reiskosten Gheel naar Antwerpen</i>	fl. 3.00
<i>Avond te Antwerpen. Brood en Koffij</i>	fl. 0.80
<i>Logies te Antwerpen</i>	fl. 3.00
<i>Ontbijt te Antwerpen</i>	fl. 0.80
<i>Broodjes te nuttigen in de trein</i>	fl. 0.55
<i>Reiskosten stoomboot naar Woubrugge</i>	fl. 0.30
<i>Zakgeld aan de krankzinnige</i>	fl. 1.30

Totaal **fl. 37.05**

Aldus naar waarheid opgemaakt door ondergeteekende, O.C. van Hemessen.

Het lijkt een bedrag van niets, maar toch moet het in die tijd voor de familie veel geld zijn geweest. Gheel (tegenwoordig Geel) ligt overigens niet enige uren boven, maar ten oosten van Antwerpen.

Als alle nakomelingen van Anthonie op Ofwegen en in Hoogmade waren gebleven, dan waren er zoveel Winters geweest dat het geen zomer meer had kunnen worden. Heel summier staan er als noot enige genoemd. Rest mij, behalve de dank aan Steef Winters, zijn blaarkoppen te noemen, destijds de koe van veel Hoogmadese boeren. Want Blaarkoppen en Lakenvelders, dat zijn zulke mooie beesten. Op koeien kom ik terug, want die logeerden in 1825 in Woubrugge en ze hadden het daar best naar hun zin, behalve een pink die van heimwee gestorven is.

De boerderij van Winters

Noten

Nadat Willem Winters naar Apeldoorn was gegaan, kocht Gerardus Leonardus (Leen) van Rijn de boerderij op Ofwegen, die nu helaas gesloopt is en vervangen door twee woningen onder een kap, nrs 15/15a/15b. Nu woont Mattheus Johannes (Thijs) van Rijn daar, maar niet als boer. Hugo Zwetsloot schreef over deze en andere Ofwegense en Hoogmadese boerderijen in Jacobslander 2002/1 en 2003/3.

De familie Winters, voor zover in dit artikel genoemd, in het kort.

- **Anthonius Winters**, Koudekerk 1825 - Ofwegen 1906, zoon van Stephanus Winters en zijn tweede vrouw Wijntje van der Werf. Trouwde

1. Cornelia van Velzen 1829-1861

- Kinderen:
- Stephanus 1853
  - **Cornelis** 1854
  - Maria 1856
  - Wijntje 1858
  - Cornelia 1859
  - Maria 1861.

2. Elizabeth Belleman 1835-1892

- Kinderen:
- Wijntje A. 1862
  - Magdalena C. 1864
  - Clazina M. 1865 - 1866
  - Wilhelmus 1869
  - Hendrika 1871
  - Wijnandus C. 1876
  - Willemina 1881

- **Stephanus Winters**, Koudekerk 1853 - Noordwijk 1937. Boerderij Piestpolder. In 1914 naar Stompwijk. Trouwde

1. Johanna Groen in 't Woud 1862-1899

- Kinderen:
- Cornelia 1888
  - Petrus N. 1889
  - Antonia 1890
  - Nicolaas 1891
  - Anna 1895
  - Elisabet 1896
  - Johanna 1897
  - *1899

2. Maria van Diemen 1871-1928.

- Kinderen:
- *1902
  - Johannes 1903
  - Alida M. 1905
  - Maria C. 1908
  - Wilhelmina 1910
  - Johanna 1911
  - Anthonius ????

- **Wilhelmus (Willem) Winters**, Ofwegen 1869 - in 1915 naar Apeldoorn. Trouwde *Petronella Wilhelmina van Dijk* 1872 -

- Kinderen:
- Elizabeth M. 1901
  - Albertus W. 1902
  - Anthonius S. 1903
  - Wilhelmus P. 1905
  - Cornelis H. 1906
  - Cornelia M. 1907
  - Wilhelmina P. 1908
  - Wilhelmina P. 1910
  - Johannes H. 1910.

- **Petrus Nicolaas (Piet)**, Hoogmade 1889 Boerderij Piestpolder, na afbraak naar Bospolder. Trouwde *Maria Anna Meerman* 1894 -

- Kinderen:
- Johanna Corn. 1919
  - Cornelis H. 1921
  - Cornelis H. 1922 - 1923
  - Stephanis C. 1924
  - Maria Theodora 1925
  - Elisabeth G. 1928.

- **Stephanus C. (Steeff) Winters**, Hoogmade 1924 Boerderij Rode Polder. Trouwde *Maria A. van der Meer* 1923-2003.

Vier kinderen, waaronder **Frank** Winters op de boerderij in de Roode Polder.

BERICHTEN-NOTA voor het 'LEIDSCH Dagblad'

door **Rie Kammeraat**

Dat staat er op het lange, smalle knipselboek dat het Leidsch Dagblad aan de correspondenten gaf om hun ingezonden en daarna uitgeknipte berichten in te plakken. De verdiensten werden dan later door de krant ingevuld en de inzender schreef de onkosten ernaast. Dat was in 1948 Jan den Ouden. We bewaren al zijn knipselboeken, waarmee hij begon in 1946 en ophield eind maart 1963. Hij werd geboren in 1896 in Pernis, trouwde met bakkersdochter Pietje Guldemond en woonde op de Van Hemessenkade 46. Dat huis is gesloopt. Van 1921 tot 1966 was hij bode en meteropnemer en toen hij dat 40 jaar had gedaan kwam de huldiging in de krant. Het was een rustige, degelijke man.

Ook de schriften van zijn opvolgers, de heren A.C. (Arie) van Tienhoven en Leen Noordergraaf liggen in het solide dressoir dat in ons museum staat. Daarover een andere keer. De titel van onze nieuwe rubriek met nieuws uit een niet zo ver verleden zullen wij Uit het Leidsch Dagblad noemen. Elk kwartaal een selectie uit 60 jaar oud nieuws - dit keer bescheiden, want de Jacobslander is bijna vol.

De titel van onze nieuwe rubriek met nieuws uit een niet zo ver verleden zullen wij **Uit het Leidsch Dagblad** noemen. Elk kwartaal een selectie uit zestig jaar oud nieuws - dit keer bescheiden, want we hebben een volle Jacobslander.

03 januari 1948

Diamanten bruiloft - De fiende Januari a.s. hoopt het echtpaar G. Huigsloot-Kouwenhoven alhier een 60-jarig huwelijksleven te mogen herdenken. De 84-jarige bruidegom, die eerst enkele jaren geleden de arbeid, o.m. 54 jaar als halfteler op dezelfde akker, heeft neergelegd, geniet nog een goede gezondheid, doch de 80-jarige bruid sukkelde enigszins, hoewel zij niet bedlegerig is. Toch is van festiviteiten bij dit zeldzame feit afgezien. Het huwelijk werd gezegend met de geboorte van 11 kinderen, waarvan er nog 5 in leven zijn. Het verdere nageslacht telt 48 kleinkinderen en 4 achterkleinkinderen.

Het echtpaar woonde op de Zuidhoek, toen nog Woubrugge, nu Roelofarendsveen.

21 januari 1948

Jaarfeest van de Spuitgasten.

De Woubrugse Vrijwillige brandweer 'Altijd Paraat' hield Dinsdagavond in de bovenzaal van Hotel Swama 't jaarfeest. De heer C.J. Wittebol opende met een geestige toespraak, waarin hij er op wees dat er weinig over de brandweer te zeggen viel, behalve dan dat er veel is geoefend en een enkele maal praktisch opgetreden. Na zang van twee coupletten van het Wilhelmus kwam het woord aan de Alphen AVV voor de opvoering van het blijspel in 3 bedrijven 'Tot wederdienst bereid'. De aanwezigen amuseerden zich kostelijk met dit humoristische stuk. Gedurende de pauze werden loten verkocht tot steun van de kas.

26 januari 1948

Kerkopbouw op Walcheren - De collecte voor de zwaar getroffen kerk in Oost en West Souburg, die door de Ned. Herv. Gem. alhier met nog enkele omliggende gemeenten geadopteerd is, heeft opgebracht de som van ruim f.1100.

9 maart 1948

[in een volgend nummer van de Jacobslander: In Woubrugge liep de logger Huiberdina Gijsbertha van stapel].

18 maart 1948

Jaarfeest Chr. Jongensclub 'Samuel'. Woensdagavond hield de Chr. Jongensclub 'Samuel' haar jaarfeest in de bovenzaal van hotel Swama. De leider, de heer H. van der Nagel, opende en heette speciaal de burgemeester hartelijk welkom. Daarna was het woord aan de jongens, die de aanwezigen, met opstellen en voordrachten aangenaam bezig hielden. Vooral het stuk 'In een blauwgeruiten kiel' waarin het leven van Michiel Adriaansz de Ruyter werd voorgesteld, oogstte veel bijval. De leider hield een toespraak over jeugdwerk in onze gemeente, waarin hij de nadruk legde op meer belangstelling, gebed en offer in de gemeente. Ds. Hugenholtz dankte in zijn slotwoord allen die meegewerkt hebben voor het welslagen van deze avond.

